

Publicerad 2015-09-14 03:06 av lodjuret/seglare

Texten är förstås fullständigt påhittad och de envisa rykten som gör gällande att några stater här i världen verkligen gått in för sporten som beskrivs nedan är förstås bara elakt förtal.

Något litet om framtiden

I framtiden är det förbjudet, rent ut sagt lagvidrigt, att vara smal. Staten vill, utöver de företag som tillhandahåller mat, snask, läsk och sånt. Staten vill (jag börjar om) att vi blir feta och håller oss feta. Tills vi dör av att äta ihjäl oss. Det är därför som alkoholen blivit billigare medan det istället blir allt mera dyrt att röka. Rökare som är smala inbillar sig att det är okej att röka så länge det gör en smal, för då har man inte råd att smälla i sig bakelser, eftersom pengarna går till att röka. Ja, eller snus och tuggtobak, knark och liknande. Du har väl inte sett så många feta knarkare eller hur? De har inte råd med mat i någon större utsträckning eftersom det mesta de skrapar ihop av valuta går till en spruta. Att dra upp skräpet i näsan är ju bara för så kallat fint folk. Knark är på det viset som en slags förkylning som får näsan att rinna, bli röd och som gör en beroende på i stort sett nolltid. Nå, åter till huvudfrågan. Jo, om vi äter ihjäl oss före vi fyller sextio så tar vi aldrig ut någon pension och det är så de har räknat ut saken. Vi kan jobba ihop pensionspengar som staten sedan slösar bort så det inte finns något kvar av pengarna att investera i dåliga affärer. Så eftersom det inte finns något att få ut i pension i framtiden får vi inte bli så gamla att vi skulle kunna protestera mot att inte få något i pension. Därför är det bra om vi blir feta och håller oss feta tills vi snaskar ihjäl oss. De där kockarna och sportfånarna som hålls i teve och en del månadstidningar är bara till för att få oss att tro att vi kan komma i form bara av att se på teve och läsa olika magasin. Det allra senaste är att om man bara hårdtränar som fan i tjugo minuter per dygn, med korta pauser för att hinna smälla i sig några gräddiga bakelser, det skall gå att hålla formen resten av dygnet, det är ju bara nys. Receptet är istället nu att smälla i sig bakverk i tjugo minuter med korta andningspauser för att ha fyllt dagskvoten. Men också det är fel. Det vet man ju hur svårt det är att inte få äta, äta, äta utspritt på hela dygnet. För att man skall slippa gå upp och kissa mitt i natten när man ändå vaknar så finns det i framtiden en sorts underkläder som det går en slang från och till en tank under sängen, som tömmer sig själv automatiskt bort till toan via en annan slang, så fort den fyllts med tjugo liter vätska, det vill säga cirka 95 %. Samtidigt kommer du att ha ett kylskåp i sängkammaren så du kan ta en flaska med något drickbart ur så du slipper lida av uttorkning när du vaknar och är alldeles geggigt torr i munnen. För att du inte skall sakna något att drömma om när du somnar kommer stereon att spela lugnande musik hela natten på en skönt låg och vaggande nivå, vilken inte avbryts bara för att du öppnar kylen för att ta ut drickan och kanske en bakelse som även den finns i olika smaker av i samma kylskåp. Om du känner att det kliar litet ibland av att det finns smulor i sängen så är sängen byggd på ett sätt så att du med ett knapptryck på fjärrkontrollen till skärmen på väggen, kan få bädden att sjunka ner ett stycke medan din kropp hålls kvar i position av ett osynligt och okänsligt nät av remmar. När sängen sedan bytt lakan på sig själv så höjs bädden igen och remmarna sjunker åter in helt okänsligt i bädden. Så ser framtiden ut. Ja och så åker vi inte med flyg längre till olika resmål utomlands heller för att det regnar hemmavid. Vädret kommer att styras av datorer kopplade till satelliter så att när det regnar i andra länder så är det sol här och vice versa. Det regnar alltid i 63 dagar i sträck och sedan kommer den cancerogena solen fram igen och skiner 63 dygn i sträck innan det regnar igen i 63 dagar och så håller

det på. Eftersom det kommer att vara likadant överallt på jorden så behöver vi inte åka någonstans för att se förödelser i andra länder. För den kommer att vara ytterst snarlik vår egen bedrövlige miljö med ständiga översvämningar och miserabel torka. Det kommer att kännas trösterikt att det kommer att vara precis likadant överallt så att vi slipper avundsamma grannar, ens borta i Japan. De japanska öarna kommer att ha krympt med cirka 58 % och mest bestå av bergig terräng eftersom allt annat ligger i ruiner under havsnivå. Alla kustnära miljöer vi är vana vid idag kommer att till hundra procent vara belägna under minst två meter vatten från hav, sjöar och andra vattendrag. Internet kommer fortfarande att finnas vilket känns bra med tanke på att det kommer att finnas en massa jobb som skall utföras och vilka måste övervakas av folk som har datorer med sig överallt för att slippa hålla på och röra på sig över några större ytor i taget. Trenden har redan hållit på någon tid och den kommer inte att avta förrän planeten är täckt av vatten till cirka 95 %. Och att inför ett sådant scenario tänka på att det inte kommer att finnas något i pensionsväg att bry sin hjärna med är inget jag bryr mig om själv. Jag tänker göra precis som landets förra statsminister. Se om mitt hus i god tid och försöka dränera staten och landet i sådan omfattning att det finns vattentäta skott, såväl ekonomiskt som mot stigande vattennivåer. Heter man Statsminister i efternamn så kan man med fördel byta till före detta utan större problem. En del spelbolag brukar istället antyda att även du kan ha den turen att du får det angenäma problemet att ibland inte veta var du skall göra av med dina pengar på. Kanske på att köpa ett jättelikt fartyg och använda det som ett flytande hotell. Helst en katamaran förstås som har hål i skrovet på även andra lederna, det vill säga bredsida, för att kunna parera för höga vågor vid jordbävningar under havets botten. Hur sådana fartyg parerar för cykloner och tyfoner, samt tsunamin vet experterna på ämnet ifråga och är det ingen tid att spilla på att fråga andra än just dem. Själv har jag det angenäma problemet att fundera på vilken sorts föda jag själv skall kunna äta ihjäl mig på. Det skulle ju kunna bli tjugat med exempelvis lax och spenat, eller kanske vispgräddor att dricka till frukostpajen. Det tråkiga med vispgräddor som jag stött på är att när jag dricker standardmjölk, rödlätt förpackning, så har det en lätt fet smak. Men om jag dricker vispgräddor istället, det feta tar över så att det inte alls blir samma lätta anstrykning av fetma utan istället blir litet som att klämma i sig tårten schwarzwald eller prinsess på mindre tid än fem minuter. Riktigt färska bakverk är ju också hyggligt kladdiga och går så lätt sönder, så när jag bakar botten på den brukar jag se till att de får stå i rumstemperatur i en dag eller två för att bli litet som matbröd i konsistensen och först sedan gör jag tårta av dem. Tårta skall med fördel göras hemma, även om det förstås är mera källa till skvaller att stoppa i sig dem på konditori. Men på kondis måste jag dessvärre vara finklädd och även uppföra mig. Vilket betyder att även om jag och min bästa väninna köper en tårta att dela på, vi måste låta oss bli serverade bara en bit i taget till den hett rykande chokladen i höga glas med jåkligt långa skedar till att röra om med. Det tar ju tid att sitta där också men som sagt, mycket skvaller och gulliga ungar finns det ju att roa sig med under tiden det tar att äta varsin tårta på sådana ställen. Hemma kan jag sätta mig i badet med bästa väninnan mitt emot. Fast det är inte alltid vi bryr oss om att tappa upp något vatten förrän vi satt i oss de där bakelserna eller tårtbitarna. Det kan ju lätt bli litet kladdigt och då är det ju bra att ha nära till duschen. Fast vi får förstås akta oss så att vi inte råkar släcka några av de cirka trettio ljusen vi har brinnande i kandelabrar ståendes runt omkring oss för att skapa en trevlig stämning. Vi har en plan för om den ena av oss skulle avlida i karet medan vi festar loss på bakverket. Vi har en mobiltelefon liggandes i en låda i byrån i nära anslutning till badet. Skulle jag ha sådan otur att bästa väninnan tar ned skylten innan vi tagit oss ur badet så sitter vi redan fastspända i varsin sele som den av oss som överlever, kan få att lyfta med hjälp av en uppringd och anländ nästa bästa väninna. På så sätt kan vi lyfta bort bästa väninnan och så kan den näst

bästa väninnan bli den första väninnans plats i karet och på så sätt slipper jag sitta där ensam och festa. Det kommer att bli väldigt praktiskt och vängskapligt i framtiden. Och för att framtiden inte skall befinna sig alltför långt bort har vi sedan någon tid satt sådana här små betjänta idéer i praktik och vi lär oss efter hand själva tekniken och turas om att dö i badet och att ringa efter näst bästa väninnan som för bekvämlighets skull under övningen sitter bekvämt inhyst i vardagsrummet och handarbetar eller glör på någon sorts skärm, som hon ibland märkligt nog haft en smula svårt att slita sig ifrån. Speciellt när programmet handlat om matlagning eller hur att göra olika aptitretande efterrätter. Men på bara de senaste månaderna har vi finslipat våra olika tekniker och jag tycker att bästa väninnans badrum lämpar sig bra så mycket bättre än mitt eget. Kanske att näst bästa väninnans badrum är än så mycket bättre eftersom vi då skulle slippa ringa efter henne med mobilen som ju också kan tänkas var känslig för fukt. Det har även slagit mig hur opassande det skulle vara att plötsligt stå med ett lik på halsen om oturen skulle vara framme. Om det händer hos näst bästa väninnan och de skulle hända just henne, kanske exempelvis under träning, ja då skulle hon ju redan vara hemma hos sig och vi skulle ju då bara vara två gäster som när vi sedan tr änat klart kunde smita iväg hem till oss själva igen och där tänka på hur att söka rätt på en ny sådan där näst bästa väninna att har som extra, då vi tränar på hur att äta ihjäl oss. I framtiden är det i så fall meningen att det skall ske och det vill en ju inte att den skall komma och störa med sina möjliga påhitt redan nu, så här långt innan. För det har en ju hört ibland att framtiden ligger så pass långt in att det inte går att se den riktigt hur än en tittar. Och det beror på universums krökning att även om framtiden då ligger på lur runt hörnet, kvarteret som går fram till hörnet ändå befinner sig tillräckligt långt bort ännu, så att det där hörnet också är så bekvämt utom just synhåll och jag måste då säga att inte ens om jag så reser mig en smula ur sängen eller badet, jag fått se minsta skymt av den ännu. Men det talas mycket om den i storts sett överallt. Framtiden alltså. Inte slutet på kvarteret, eller ens hörnet. Praktiskt ändå tycker jag. Att det finns hörn i slutet på kvarteret. Ibland tänker jag på det när jag skall betala tevelicensen, den kommer ju kvartalsvis och det påminner då om ett kvarter. Inte precis ett nattkvarter då, som ett hotell eller så. Men om vi bara hade litet mera pengar så hade vi kunnat utföra de där träningspassen på ett hotell eller motell av något slag. Händes det något där skulle vi kunna ha med oss selarna i förebyggande syfte också. De finns redan nu att köpa för den som vet var att finna dem. Javisst, så är det. Bästa väninnan fann dem på en sådan där nätsida och det fanns flera olika sorter. Eftersom vi bara skulle ha dem för träning så fick vi köpa dem begagnade. Bara en tredjedel av nypriset och ändå såg de helt som nya ut. En av dem såg litet utspänd ut, men det sades i annonsen bero på att den som använt selen vägt något över de 135 kilo som tydligen var den tyngd som den maximalt kunde härbärgera utan att bli en smula uttänjd. Men eftersom den fortfarande var hel och så, den kanske tålde än mera, ungefär som att en kondom kan fyllas med litet mera vatten än den egentligen var tänkt för. Från början. Nu väger ju ingen av oss över 110 kilo så det är ju ingen fara på plåttaket där heller. I framtiden kommer det kanske att finnas selar som klarar upp till 200 kilo, just nu klarar den dyraste av dem 175, men det är ju som sagt ingenting för oss. Och vi kom ju billigt undan också. Vi hade faktiskt en näst bästa väninna på lut ett tag, som reservskärm, för att använda en sportterm. Men när vi närmat oss henne ett par gånger genom att låta oss bli bjudna på middag hemma hos henne, de avnjöts vid köksbordet, så var vi hyggligt överens om att hon nog kunde få bli vår väninna, ja eller näst näst bästa i vilket fall. Men det var något hos henne som trots allt inte kändes riktigt bekvämt. Han ville ha rollen som bästa väninna för att alls kunna tänka sig att agera reserv. Hon ville vara så att säga stand in för bästa väninnan och det var ju inte riktigt vad vi tänkt oss. Medan vi ännu funderade på saken läste näst bästa väninnan en morgon

morgontidningen. Nu hör man ju talas om oskicket att läsa kvällstidningen redan på morgonen, eller dagen före morgontidning kvällstidningen då inte blir läst annat än förstå morgonen därpå. Sânt ägnar inte vi oss åt. Annat än möjligen någon gång i nödfall. I vilket fall så läste hon tidningen redan strax efter att den behagat landa på mattan i hallen. Bland rubrikerna, hon brukar läsa rubrikerna först för att se om det finns något matnyttigt där. Ja, så var det helt enkelt. Den där donnan som velat agera stand in åt bästa väninnan hade hittats död i en gränd. Tillsammans med en venetiansk vas. Vad nu det skulle betyda. Hade det varit en från Finland så hade de kanske även nämnt namnet på staden där, men bara kanske. Det där kom henne att tänka på något hade hon berättat och vi undrade förstås vad. Men hon kom inte på det. Men så lade hon till att det skulle nog komma. I framtiden. Nu är den ju belägen om hörnet och dit når ju inte blicken ens riktigt än så det blir väl till att vänta då. Om det alls kommer att spela någon roll då förstås. Sedan berättade hon att det även legat en nyckel av glas vid skorna ungefär. En kund som var på väg till en antikaffär i närheten hade sett skorna titta fram under en sådan där kartong som innehåller böcker ibland och ibland bananer av någon underlig anledning. Kartongen i fallet ifråga innehöll en bok, en enda bara, skriven av en författare som hette Hamlet. Nej, inte Hamlet ändrade hon sig. Hammet var namnet, Dashiell Hammet. Någon karta över Malta syntes dock inte till.

Enastående rafflande fortsättning, någon gång i framtiden.

När annars?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten